

080309 Jungfru Marie bebådelsedag Claes Strömqvist

Lovsången - Marias och vår

”Min själ prisar Herrens storhet, min ande jublar över Gud min Frälsare.” Magnificat
Maria stämmer upp sin lovsång och vi har på nytt fått stämma in i den. För det är en lovsång som aldrig har tystnat. Den har förts vidare från släkte till släkte. Det har blivit som hon säger:” Från denna stund skall alla släkten prisas mig salig.”

Vi lever i en del av världen, där det är svårt att höra någon lovsång över Herrens storhet och något jubel över vår Frälsare. När blicken släpper Honom och istället fästs vid hur det ser ut runt omkring oss och inom oss, så är det andra ljud som ligger närmare till på tungan. Klagosånger, protestrop, kverulans, förbannelser.

Härskare och rika män, framgång på andras bekostnad är det som tycks betyda något, såväl i politiken som i nöjes- och affärlivet. Och alltid är det de minsta som kommer i kläm.

Maria var en ringa tjänarinna. Ingenting att räkna med utifrån världens sett att se. Men det fanns Någon som räknade med henne. Hon var betydelsefull för Honom som är den Mäktige. Därför har hon och hennes lovsång gett många mod och tillförsikt. ”Han störtar härskare från deras troner och Han upphöjer de ringa.” Det är något helt annat som till slut är avgörande. Inte det som verkar vara det enda vi har att rätta oss efter.

Därför behöver Maria få lära oss att på nytt prisas Herrens storhet. Hennes lovsång är full av förundran. Vi hörde i evangeliet hennes häpnadsväckande fråga: ”Hur skall detta ske, att jag skall bli mor till den Högstes Son?” Svaret hon får, att för Gud är ingenting omöjligt, det förstärker hennes tillitsfulla glädje över Guds storhet och Guds kärlek.

En av vår tids andliga bristsjukdomar är att vi tror alldeles för lite om Gud och hans möjligheter. Det som vi med öppna ögon och öppet sinne kan se i Skapelsen – från stjärnhimlen till den lilla blomman. Det vi med Maria kan se i Herrens planer med sitt folk. Alltifrån Abraham har Gud utvalt ett folk åt sig, för att genom det kunna nå ut till alla folk. Och om det folket heter det:” Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er – ni är ju det minsta folket av alla. Men Herren älskade er...”

Det lilla folket får sin storhet av Herrens kärlek, den ringa Maria likaså. Och på den linjen ligger också din och min storhet.

Det lilla folket fick stora löften. Det största var, att ur det skulle världens Frälsare födas. Och till att bli Frälsarens mor blir Maria i sin tur utvald. Den som har all makt blir den maktlösa. För att ställa sig bredvid alla maktlösa, mätta de hungriga och upphöja de ringa. Det som Maria är med om delar hon med oss. Hon håller fram sitt barn, så att vi kan ta det i vår famn. För hennes barn är vårt barn, hennes Frälsare är vår Frälsare. Därför är hennes lovsång vår lovsång:” Min själ prisar Herrens storhet, min ande jublar över Gud min Frälsare.”

Guds planer är inte människors. ”Liksom himlen är högt över jorden, så är mina vägar högt över era vägar och mina planer högt över era planer”, säger Herren.

Hade människor fått rösta på sin favorit, hade nog aldrig Maria kommit ifråga.

Liksom Maria inte själv kunde komma på Guds plan med henne, så kan inte heller du och jag räkna ut Guds plan för vår befrielse och det ondas definitiva nederlag.

Maria fick reda på det genom besöket av ärkeängeln Gabriel. Vi får det avslöjat och uppenbarat direkt genom Marias Son, som samtidigt är Guds. Han som kallas för det människoblivna Ordet. Guds klara och tydliga Ord till oss i den här världen, som längtar efter besked. Det som Hans apostlar sedan har överlämnat till oss i det nedskrivna Ordet i NT. Hemligheten är avslöjad. Den ligger öppen, så att den som är som ett barn kan ta emot den.

Hur skall det ändå gå till att kunna tro, är en stående fråga. Och svaret blir det samma som Maria fick. Den helige Ande som tände Kristuslivet i henne är det som också kan tända Kristustron i våra hjärtan. Med Ordet som redskap kan Anden övertyga oss om, att Jesus är till för vår skull, lika mycket som för Marias. Frågan till oss blir bara: Vill vi tro med de konsekvenser det får för livets fortsättning? Skulle vi vilja stämma in i lovsången, i så fall är vi redan från de första stapplande stegen på trons väg med i Guds folks gemenskap. Som är en gemenskap med Fadern och Hans Son Jesus Kristus, i den helige Ande. En gemenskap med Maria och hennes barn genom tiderna.

I den familjen - i Kristi kyrka på jorden - stämmer barnen in i mor Marias lovsång varje dag fram mot kvällen i vespern, aftonbönen. Eftersom det är kväll varje stund någonstans på det här klotet, så stiger den i varje nu upp från några av våra bröder och systrar.

Vilken motkraft, vilket trots och vilken glädje Marias ”ja” och hennes lovsång släppt loss! På så vis kunde Guds ”ja” till oss förkroppsligas i Jesus Kristus, och förnyas varje gång tacksägelsens och lovsångens måltid, eukaristin, firas. Vi får vara med på den jasidean. Vi får med ny förundran gå in i den livsviktiga uppgiften prisa Herrens Storhet. Hans magnifica sätt att bevisa oss och världen sin kärlek och att han har läget under kontroll. Om inte vi gör det, vem skall då göra det?